

Не знају људи шта је Трибина. Људи, рецимо, погрешно мисле да су Римљани били градитељи тамо неких Арена. То је заблуда - изумитељи хлеба и игара су превасходно градили Трибине. Тек кад су дошли до закључка да у средини Трибина нешто мора да постоји (да гледаоци не би гледали једни друге, то језиво смара), онда је у ту средину убачен, што би рекли хипстери, Контент. Лавови, гладијатори и остала чудамуда. Па су то са тих првих Трибина посматрали Хулиганус Оригиналис, праоци и прамајке свих навијача. Да њих није било, ко зна колико би Рим краће постојао. Навијачи су, бре, лепак за царства која се распадају. Од тих времена, па, ево, све до сада.

Касније, током историје, којекаква интелектуална боронија безобразно је украла назив Трибине и употребљавала то Свето Име за некакве догађајчиће који су се одржавали по неким јадним салицама и двораницама, или у некаквим амфитеатрићима на факултетчићима. И на тим назови трибинама шачица неког неуниформисаног и скромњикавог, готово хомосексуалног света - који не пева узвишене двонотне песме, не скаче без смисла, не пали бакље и не ломи столице - у тишини слуша некакве начитане сера.оре који размењују мишљења и на тај начин егзистирају у некаквом, како оно беше, "дијалогу"... Какво, бре, који мој, размењивање било чега на Трибини? Какав дијалог, о чему, брате, причамо ми овде - зна се чему Трибина служи: да се изрази једнообразна љубав према Вољеноме Клубу! И то гласно и сложно, братски, као један, док полуобнажени упућујемо песницу према говн.аима који се налазе на супротној, конкурентској Трибини. Нек цркну од муке, педери, кад виде каква је наша Љубав и шта смо ми спремни за њу да жртвујемо.

